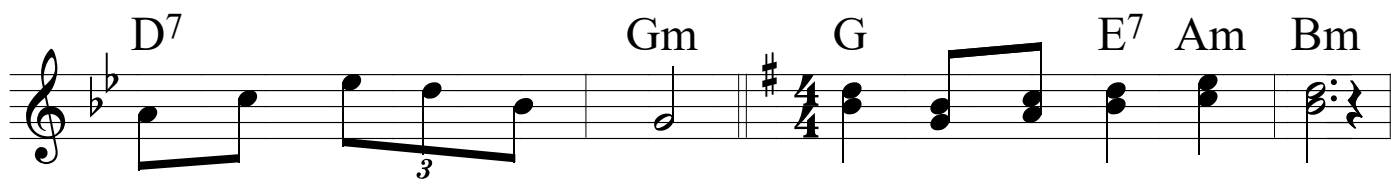

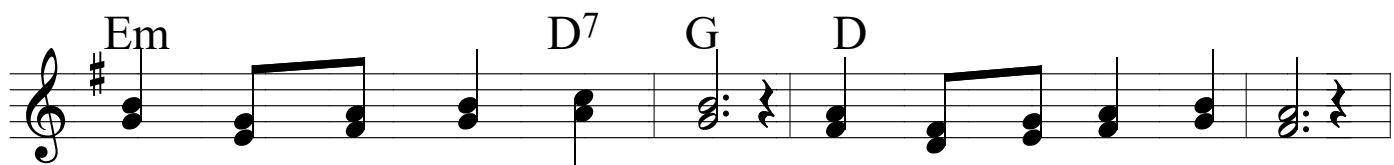
Chúa Đã Là Người Tỵ Nạn

Lm. Nguyễn Mộng Huỳnh

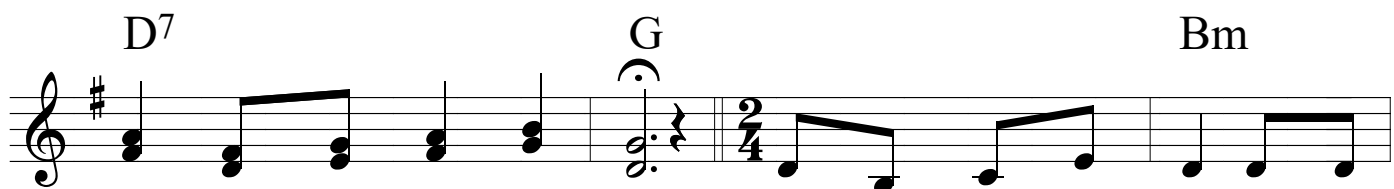
Chúa đã là một người dân viễn xứ. Chúa cũng đã
Với nỗi buồn của người dân viễn xứ. Nước mắt ứa
Khúc thánh tình này Si - on hỡi. Khỏi ướt mắt
là một người dân di cư. Chúa đã lang thang không một nơi trú
tràn ngày rồi xa quê xưa. Sống kiếp lang thang trông về nơi đất
buồn từng chiều Ba - by - lon. Nhớ quá Gia - liem kinh thành xưa diễm
ngụ. Chúa đã một thời rầy đây mai đó. Chúa đã một
Mẹ. Chết ngất tử hờn người dân mất nước. Ngược mắt về
lệ. Vẳng tiếng huyền cầm đường tơ phiêu lãng. Những tiếng huyền
thời rầy đây mai đó. Sống với phận người lầm than khổ
trời tìm nơi nương náu. Đất nước tuyệt vời lòng con yêu dấu.
cầm ngày xưa ai oán. Tiếng hát lạc loài khổ đau cay đắng.
Xin đỡ nâng con nơi xứ lạ quê người. Để con tin tưởng
Nơi có yêu thương thôi oán giận căm hờn. Quyền năng uy lực
Ôi! Kiếp tha hương cho đến tận nơi nào? Tìm đâu phương trời

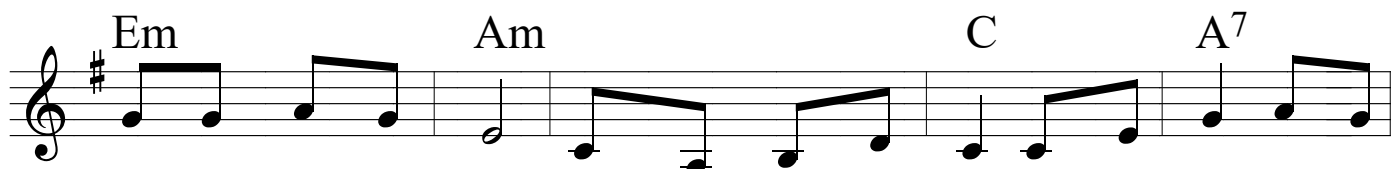
Chúa vui bước đi trong đời. Xin cùng con đi Chúa ơi!
Chúa nâng đỡ cho tâm hồn.
 mới ru nỗi đau cho đời.

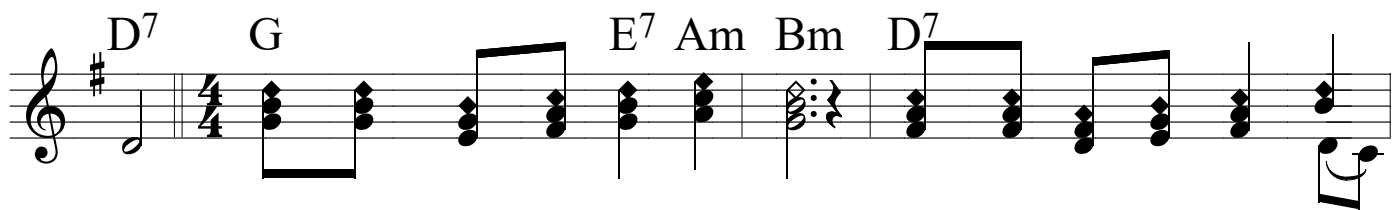
Qua ngàn gian nguy khắp nơi. Xin cùng con đi Chúa ơi!

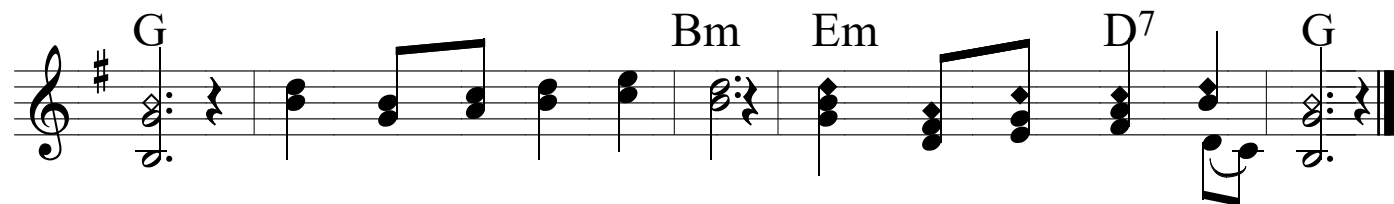
Cho đời con luôn sáng tươi. Xin cùng con bước đi dù ngày

mai vẫn thấy mặt mờ. Xin cùng con bước đi dù tương lai mấy ai

ngờ. Chúa dẫn đường về nơi ước mơ. Chúa mãi là niềm vui ngóng

chờ. Xin cùng con đi Chúa ơi! Chúa cùng con chung kiếp người.